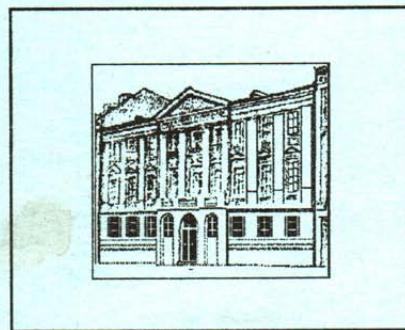


НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ПРИРОДОЗНАВЧИЙ МУЗЕЙ

НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Том 12

Спеціальний випуск



ВИДАВНИЦТВО ДЕРЖАВНОГО ПРИРОДОЗНАВЧОГО МУЗЕЮ
ЛЬВІВ — 1996

25091

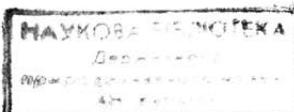
НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Том 12

Спеціальний випуск

25691

Здійснено за фінансовою підтримкою
Львівської філії АТ “КІНТО”
(директор А.Я. Новаківський)



ВИДАВНИЦТВО ДЕРЖАВНОГО ПРИРОДОЗНАВЧОГО МУЗЕЮ
ЛЬВІВ — 1996

масових видів, які мають різні біотопічні преферендуми поширення.

Аналіз кількісного співвідношення трьох найбільш чисельних видів ногохвісток в лісових поясах рослинності дослідженого регіону показав, що це три однакові види, які в більшості ґрунтових профілів зберігають чітку кількісну ієархію, причому різну в хвойних та листяних фітоценозах. В бучинах першим домінантом, як правило, є *Protaphorura armata*, другим — *Isotomiella minor*, третім — *Folsomia manolachei*. В смеречинах картина розподілу видів залежить від чисельності іншої. Першим домінантом є *F. manolachei*, другим — третім відповідно *I. minor* і *P. armata*. В ялининах ієархія домінуючих видів мінливі.

Значення індексів видового різноманіття добре відображає особливості видового багатства і структури домінування в досліджених біотопічних угрупованнях колембл. Загалом досліджені угрупування колембл корінних лісів Українських Карпат індекс різноманіття Шеннона (H') і Сімпсона (D) мають високі значення, що формалізовано відображає і полідомінантність і високе видове багатство. Найбільші значення вказаних індексів відмічені в букових і ялицевих лісах (в середньому відповідно $H'=3,1$; $D=16,5$), а найменші в смерекових ($H'=2,6$; $D=7,2$). Отже, ці відмінно максимальні виражені за індексом D, який надає звичайні (масовим) видам більшої ваги.

Зменшення видового різноманіття в кліматогенних смеречинах можна пояснити лише більш низьким рівнем вирівняності співвідношенні чисельності видів. Нерівномірність розподілу видів за чисельністю в смеречинах обумовлена різким підвищеннем рівня домінування у таких масових видів, як *Folsomia manolachei* і *Isotomiella minor*.

Аналіз спектрів життєвих форм ногохвісток в лісових рівнях рослинності показав, що зменшення частки ґрунтових біоморф в переході від нижнього поясу до верхнього викликає збільшення питомої ваги підстилкових. Отже, представники вказаних морфологічних груп поводять себе як взаємовиключні групи. Основними представниками ґрунтового ярусу є оніхіурідні форми. В букових лісах Карпат щодо еуедафічних видів оніхіурід відмінно більше екологічне різноманіття і ємність середовища в порівнянні з смерековими (максимальне видове багатство в пробі, найбільше середнє число видів і модальне значення числа видів в пробі). Збільшення відносної частки геміедафічної групи біоморф в смеречинах відбувається за рахунок екологічно пластичних видів, що мають широкі ареали (*F. manolachei*, *Folsomia quadrioculata*, *Tomocerus minutus*, також сибіро-боро-монтанного).

Інтересно, що загальні закономірності динаміки основних генетичних характеристик спільноти колембл по вертикальному по горизонталі в результаті заміни корінних бучин і ялиничних лісів смереки.

Таким чином, структура угруповань ногохвісток добре відображає особливості екологічних режимів в різних рослинних поясах Карпат.

СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ КОМПЛЕКСІВ ВЕХРЕБЕНИХ ТВАРИН ПІДСТИЛОК ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ ПРОЦЕСІВ РОЗКЛАДУ ОРГАНІЧНОЇ РЕЧОВИНИ

Левченко Т.І., Дніпропетровський державний університет, 320625, м. Дніпропетровськ, пр. Науковий, 13, Біолого-медичний інститут, кафедра зоології та екології

Веҳребетні тварини відіграють важливу роль в розкладі органічної речовини рослинних решток. Запропоновано класифікацію трофічних груп та методи вивчення їх розвитку. Співвідношення цих екологічних параметрів відображає напрямки розкладу органічної речовини в різних екосистемах. Цей метод використано для діагностики розкладу органічних одиниць підстилки лісових біогеоценозів степової зони України за А.О. Дубіною (1988). Застосування методів трофічного аналізу значно розширює можливості діагностики.

ОСОБЛИВОСТІ ОПАДУ ПОПУЛЯЦІЙ КОРЕНЕВИЩНИХ, ВЕГЕТАТИВНО-ООНТОГЕНЕТИЧНИХ РОСЛИН

Левченко Олександр Семенович, Державний природознавчий музей України, 00008, Львів, вул. Театральна, 18

Вивчення опаду є важливою ланкою процесу нагромадження органічної речовини. Використання популяційно-онтогенетичного методу (Левченко, 1969) дозволяє виявити при цьому особливості структури опаду у видів різних біоморф, його залежність від морфогенезу та проходження видами життєвого циклу, типу і вікового складу популяцій в різних еколо-фітоценотичних умовах.

В роботі в якості модельного виду була використана ожика — *Luzula sylvatica* (Huds.) Gaudin, яка широко поширені в Українських Карпатах і належить за класифікацією О.В. Смірнової (1974) до літньо-зимозелених кореневищ, вегетативно малорухомих, стійких рослин.

В результаті досліджень виявлена структура опаду в розглянутіх видів, який складається з непрослого насіння, відмираючої кореневиці і коренів, відсихаючих вегетативних листків, пагонів, парціальних кущів і окремих особин.

Зміст

Чорнобай Ю.М. Детрит як функціональний чинник біоресурсів ґрунту	3
Голубець М.А., Козловський М.П. Потік енергії та її розподіл в наземних екосистемах як основа формування тваринного населення ґрунту	31
Байдашніков О.О., Смельяннов І.Г. Таксономічне багатство наземних молюсків у рослинних формаціях	35
Українських Карпат	
Смельяннов І.Г., Байдашніков О.О. Структурна складність наземних малакокомплексів в умовах вертикальної поясності Українських Карпат	35
Ефремов А.Л. Інформаціонные модели учета биоресурсов почвы	36
Жуков О.В., Пилипенко О.Ф. Екологічні напрямки зоологічної діагностики лісових ґрунтів степового Придніпров'я	36
Капрус І.Я. До питання про типологію лісових угруповань ногохвісток (<i>Collembola, Entognata</i>) в Карпатах	37
Капрус І.Я., Шевчук А.Л. Деякі особливості висотної диференціації населення ногохвісток (<i>Collembola</i>) в Українських Карпатах	39
Кісенко Т.І. Структурно-функціональні аспекти організації комплексів безхребетних тварин підстилок як відображення процесів розкладу органічної речовини	41
Климишин О.С. Особливості опаду популяцій кореневищних, вегетативно рухомих рослин	41
Козловський М.П. Фітонематодні комплекси первинних і вторинних екосистем Карпатського регіону	42
Марискевич О.Г. Оцінка біотичного потенціалу ґрунтів Українських Карpat	46
Марискевич О.Г., Козловський В.І. Акумуляція важких металів ґрунтами екосистем Чорногори	47
Марискевич О.Г., Шпаківська І.М. Органічний вуглець у ґрунтах екосистем Чорногори	48
Меламуд В.В. Угруповання панцирних кліщів (<i>Acariformes, Oribatei</i>) Українських Карпат	50
Різун В.Б. Деякі параметри структурної організації карабідокомплексів лісів Розточчя та Українських Карпат як складової частини мезофауни ґрунту	53
Сметана М.Г. Структура комплексів мікроарктронод гірських екосистем	55
Сметана Н.М. Структура угруповань мезофауни степових ґрунтів	56
Сметана О.М., Резніченко Т.І. Мезофауна Криворізького ботанічного саду	56
Стефурак В.П. Зміна комплексу ґрунтових мікроорганізмів на різних стадіях розкладу рослинних решток	57
Стефурак В.П., Стефурак Р.В. Целюлозоруйнуча здатність лісових ґрунтів Українських Карпат	57
Шаповал С.І. Особливості гумусоутворення в ґрунтах Криворіжжя	58
Штирц А.Д. Добова активність орібатидних кліщів (<i>Acariformes, Oribatei</i>) у заповіднику "Хомутовський степ"	58
Савицька О.М., Олексів І.Т. Еколо-токсикологічна ситуація водоймах західного регіону України	59
Яворницький В.І. Вплив рекреаційного навантаження на комплекси ґрунтової мезофауни лісових екосистем Трускавецької курортної зони	61
Климишин О.С., Тасенкевич Л.О. Юрій Миколайович Чорнобай. До 50-річчя з дня народження	65